

Αν σου άρεσαν οι κρατικές υποχρεωτικότητες, οι υγειονομικοί διαχωρισμοί και η τηλεκπαίδευση, η αξιολόγηση θα σε συναρπάσει!

«Το δημόσιο σχολείο «πάσχει» από υποβάθμιση του επιλεκτικού-ανταγωνιστικού του χαρακτήρα... Η αξιολόγηση-λογοδότηση εκπαιδευτικών και μαθητών έρχεται να συμμορφώσει το δημόσιο, μισοεξισωτικό σχολείο με την καπιταλιστική λογική της αποδοτικότητας, του ανταγωνισμού, της σύνδεσης μισθού-παραγωγικότητας, του εξορθολογισμού, του ελέγχου της αποτελεσματικότητας των αναλυτικών προγραμμάτων».

Τα Παιδιά της Γαλαρίας, τ. 7, Όταν ακούς για αξιολόγηση, πιάσε το ρεβόλβερ σου..., Χειμώνας 1997

Οι επίμονες προσπάθειες του καπιταλιστικού κράτους τα τελευταία... 30 και βάλε χρόνια για την επιβολή της αξιολόγησης σε διάφορους τομείς, και συχνότερα σε αυτόν της εκπαίδευσης, αποδεικνύουν πόσο αναγκαία θεωρούν τα αφεντικά μας την επιβολή της, τόσο για τον «εξορθολογισμό» και την παραγωγικότητα αυτών των τομέων όσο και για τη διαμόρφωση αυτής της προλεταριακής υποκειμενικότητας που αποτελεί προϋπόθεση της επιτυχίας της.

Πράγματι, εδώ και χρόνια αγωνιζόμαστε ενάντια σ' αυτήν τη διαδικασία ποσοτικοποίησης, καταμέτρησης, ιεραρχικής κατανομής και κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων, στον τεμαχισμό και καταγραφή της εκπαιδευτικής λειτουργίας. Χρόνια τώρα την αναγνωρίζουμε ως μοχλό διαρκούς ανταγωνισμού ανάμεσα σε εκπαιδευτικούς και σε σχολεία, διαίρεσης των εκπαιδευτικών, κατηγοριοποίησης σχολείων που θα οδηγήσει σε μειώσεις μισθών, διαθεσιμότητες και απολύσεις. Την πολεμούμε ως όπλο (αυτο)ενοχοποίησης των εκπαιδευτικών, μετακύλισης των ευθυνών στο άτομό τους και εργαλείο πειθάρχησης.

Η πιο πρόσφατη και κυριολεκτικά προ των πυλών εκδοχή της φέρει τον οργουελλικό και ευφημιστικό τίτλο “Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις”, με τη μορφή του πολυνομοσχεδίου 4823 του 2021 και προβλέπει ένα εφιαλτικό και ασφυκτικό πλέγμα ατομικής αξιολόγησης με μια κλίμακα από το Εξαιρετικό ως το Μη ικανοποιητικό σε μια σειρά πεδίων που

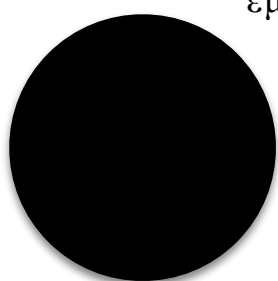
αφορούν στο «*διδασκτικό και παιδαγωγικό έργο του εκπαιδευτικού (που εξειδικεύεται σε γενική και ειδική διδακτική του γνωστικού αντικειμένου και παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης)* και στην *υπηρεσιακή συνέπεια και επάρκεια του εκπαιδευτικού*», δημιουργία ηλεκτρονικού φακέλλου με καταχώρηση του βιογραφικού του και ό,τι «*προσόντων*» ή «*έργων*» έχει να επιδείξει καθώς και Έκθεση αυτοαξιολόγησης με «*τεκμήρια που αφορούν στο παιδαγωγικό, διδακτικό ή υποστηρικτικό έργο του*».

Η διαδικασία της διαίρεσης και του κατακερματισμού των εκπαιδευτικών ξεκινάει ήδη από την αφετηρία της φιλόδοξης εφαρμογής της με την αξιολόγηση κατά προτεραιότητα των νεοδιόριστων (που έχουν διανύσει ήδη δύο χρόνια υπηρεσίας από το διορισμό τους), οι οποίοι μόνο αφού πάρουν «εξαιρετικό», «πολύ καλό» ή «ικανοποιητικό» βαθμό θα μονιμοποιηθούν, διαφορετικά θα παραπεμφθούν στην επόμενη διετία! Μάλιστα, για πρώτη φορά τοποθετούν τμηματικά τους Συμβούλους-Αξιολογητές, όπου έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες επιλογής τους, για να ξεκινήσουν άμεσα την «αξιολόγηση» των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών σε συγκεκριμένες περιοχές της επαρχίας. Οι απειλές και οι εκφοβισμοί για τις απείθαρχες/ους εκπαιδευτικούς περιλαμβάνουν πειθαρχικές ποινές (του άρθρου 109 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων), στέρηση μισθού και αναστολή οποιασδήποτε διαδικασίας εξέλιξης, συμπεριλαμβανομένης και της αυτόματης μισθολογικής.

Στο μενού, μάλιστα, της επερχόμενης αναδιάρθρωσης βρίσκεται επίσης ένα νέο σύστημα προσλήψεων (που θα συμπεριλαμβάνει τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ) και η καθολική εφαρμογή των εξετάσεων PISA. Φυσικά, όλα αυτά σε συνέχεια του προσοντολόγιου που εγκαινίασε ο ΣΥΡΙΖΑ καθιερώνοντας έτσι ένα αέναο κυνήγι «προσόντων», μορίων, σεμιναρίων κλπ ψηφίδων της πάλαι ποτέ «δια βίου κατάρτισης», μιας «*αυτο-επένδυσης του ανθρώπινου κεφαλαίου... που μετατρέπει τον εκπαιδευόμενο/μισθωτό σε επενδυτή του ίδιου του του εαυτού*», όπως γράφαμε αντιμέτωπες με τις πρώτες παρεμφερείς μεταρρυθμίσεις πριν από περισσότερο από 2,5 δεκαετίες ...

Η ανανέωση, ωστόσο, αυτής της βαθύτερης λειτουργίας της διαδικασίας της αξιολόγησης σε μια καπιταλιστική κοινωνία, η προώθηση της πειθάρχησης μέσω των διαχωρισμών (που ενίοτε φτάνει μέχρι και τον καννιβαλισμό) και της κατηγοριοποίησης όχι μόνο των εκπαιδευτικών αλλά γενικά των προλετάριων βρήκε μια πολύ πρόσφατη, νωπή ακόμα, εφαρμογή μέσα στην κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» που επέβαλε το κράτος με τη διαχείριση της πανδημίας. Από τα lockdown, την απαγόρευση κυκλοφορίας και συναθροίσεων, τα πρόστιμα και τη σκληρή αστυνομική καταστολή, τις υπερεξουσίες των εγκεκριμένων από το κράτος

«ειδικών», το στρατηγικό αφήγημα της «ατομικής ευθύνης» που εκβίασε τη συναίνεση στη μείωση των δαπανών για την υγεία, στη μείωση των μισθών και στην αύξηση των απολύσεων, τη βίαιη εισαγωγή της τηλεκπαίδευσης και της τηλεργασίας, φτάσαμε στην επιβολή της «πανάκειας» του υποχρεωτικού εμβολιασμού και όλων των διαχωρισμών και διακρίσεων που προκάλεσε. Με σοβαρότερη αυτή εντός των υγειονομικών, όπου ένας σεβαστός αριθμός 7,5 χιλιάδων υγειονομικά «απείθαρχων» προλετάρων στη βιομηχανία της υγείας τέθηκε σε αναστολή, ο εμβολιασμός έγινε μοχλός για την επιβολή ενός καθεστώτος πειθάρχησης, διακρίσεων και κατηγοριοποιήσεων μεταξύ ανεμβολίαστων και εμβολιασμένων. Νέες μορφές διακρίσεων εγκαινιάστηκαν με τους «χαραμοφάηδες» ανεμβολίαστους να αποκλείονται από τη χρήση δημόσιων δομών υγείας για τη διενέργεια διαγνωστικών ελέγχων, να μην δικαιούνται πρόσβαση σε δωρεάν τεστ αλλά να υποχρεώνονται να τα πληρώνουν και νέοι αποκλεισμοί από τη σφαίρα της κυκλοφορίας του

εμπορεύματος για τους «επικίνδυνους» και «ανεύθυνους» ανεμβολίαστους την ώρα που οι συνήθεις λειτουργίες της μετατράπηκαν σε «προνόμια» για τους «υπεύθυνους» εμβολιασμένους. Ταυτόχρονα, το ιδεολογικό οπλοστάσιο των καπιταλιστικών διαχωρισμών εμπλουτίστηκε με νέες εννοιολογικές κατηγορίες και έτσι δίπλα στις παραδοσιακές τύπου «μάγισσες», «εκφυλισμένοι» και άλλους αποδιοπομπαίους τράγους

προστέθηκαν πιο φρέσκιες όπως «αρνητές», «ψεκασμένοι ανορθολογιστές», «συνοδοιπόροι της ακροδεξιάς» - στη συστηματική και ενεργητική προπαγάνδισή των οποίων ένα μεγάλο κομμάτι της αριστεράς και της «υπεύθυνης» αναρχίας πραγματικά θεώρησε (ταξικό) καθήκον του να πρωτοστατήσει!

Στη βιομηχανία της υγειονομικής περίθαλψης τα καταστροφικά αποτελέσματα της κρατικής (βιο)πολιτικής διαχείρισης της πανδημίας, ως συνδυασμός της αναβαθμισμένης συνέχισης των μνημονίων, της επίθεσης στον εργατικό άμεσο κι έμμεσο (κοινωνικό) μισθό και της πειθάρχησης του συλλογικού προλεταριακού σώματος, ήταν πολύ πιο απτά. Με τους διαδοχικούς νόμους για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια περίθαλψη επιταχύνεται η μετατροπή του ΕΟΠΥΥ σε «αγοραστή υπηρεσιών υγείας» και της κοινωνικής ασφάλισης των νέων ασφαλισμένων σε ολόένα και πιο κεφαλαιοποιητική-εξατομικευμένη μορφή και ελαχιστοποιείται η έκτακτη κρατική χρηματοδότηση στα νοσοκομεία. Οι τομείς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας υγείας αναδιαρθρώνονται ώστε τα δημόσια νοσοκομεία να λειτουργούν με -όσο το δυνατόν- ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και τεχνοοικονομικά κριτήρια. Με μια σειρά ρυθμίσεων στον πρόσφατο νόμο 4999, προβλέπεται να καλυφθούν τα τεράστια κενά, που μεθοδικά έχει δημιουργήσει το κράτος, μέσω ελαστικών σχέσεων εργασίας, σύμπραξης με τον ιδιωτικό τομέα και

υποχρεωτικής κινητικότητας βάσει των (καπιταλιστικών) προτεραιοτήτων αύξησης της παραγωγικότητας στο νοσοκομείο-εργοστάσιο και «εξορθολογισμού» πόρων εις βάρος της παρεχόμενης φροντίδας. Οι προωθούμενες αλλαγές στο ΕΣΥ στοχεύουν στην ποιοτική υποβάθμιση και ποσοτική συρρίκνωσή του, τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και τη νοσοκομειακή φροντίδα υγείας, και άρα σε ένα ακόμα χτύπημα στον έμμεσο κοινωνικό μισθό της εργατικής τάξης, τον έλεγχο των δαπανών ανά ασθενή, την ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας και την περαιτέρω άρση της μονιμότητας, την εντατικοποίηση της εργασίας και την επέκταση της αξιολόγησης, τη μείωση του μισθού, την υποχρεωτική κινητικότητα για την just-in-time κάλυψη των αναγκών και τις συμπράξεις με τον ιδιωτικό τομέα. Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι ήταν μια πρόιμη μορφή αξιολόγησης αυτή που επιβλήθηκε εν μέσω εφαρμογής κρατικών υποχρεωτικοτήτων σε 1000 ανεμβολίαστους υγειονομικούς με συμβάσεις ορισμένου χρόνου που δεν ξαναγύρισαν ποτέ στους χώρους εργασίας τους, θύματα της εθνικής εμβολιαστικής εκστρατείας...

Θύματα εξάλλου της ίδιας αξιολογικής εθνικής εκστρατείας ήταν και χιλιάδες εργαζόμενοι/ες του ιδιωτικού τομέα που είτε απολύθηκαν είτε υποτιμήθηκαν είτε παραγκωνίστηκαν εξαιτίας της εμβολιαστικής τους απειθαρχίας.

Ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση στην εκπαίδευση, στη βιομηχανία της υγείας και παντού είναι ο αγώνας ενάντια σε νέες και παλιές κατηγοριοποιήσεις και διαχωρισμούς, ενάντια στη διαρκώς ανανεούμενη δεξαμενή εξιλαστηρίων θυμάτων της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, ενάντια στην ίδια τη λογική των καπιταλιστικών διαιρέσεων και του ανταγωνισμού.

Στο προλεταριακό προσοντολόγιο, ας βάλουμε μόνο την ταξική αλληλεγγύη, την απειθαρχία και τη μαχητικότητα!

**ΚΑΜΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ,
ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ!**

**Συνέλευση Ενάντια στη βιοεξουσία και την κλεισούρα,
Φεβρουάριος 2023**

